

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

9 november 2010

Aanwezigen

Dames: Blommaert (CIRE), Crauwels (VVSG), Janssen (Foyer), Konings (VMC), Machiels (Fedasil), Scheerlinck (Soc. Sol.), Thiébaud (APD), To (Dokters van de Wereld), Troffiguer (Croix-Rouge), Van der haert (BCHV), Verstrepen (OVV)

Heren: Gaspart (CGK), Geysen (DVZ), Michiels (RK), Pauwels (UNHCR), Renders (JRS), Van Ackere (Dienst Voogdij), Van den Bulck (CGVS), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9h44.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 8 juni 2010

2. Het verslag wordt ongewijzigd aangenomen.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

3. In de maand oktober 2010 werden 2.076 asielaanvragen ingediend, een gemiddelde van 96,10 asielaanvragen per werkdag (21 werkdagen). De heer Geysen merkt op dat het aantal asielaanvragen blijft stijgen. Dit betekent een stijging ten opzichte van september met 12,46 per werkdag, 171 in het totaal. Er is ook een stijging ten opzichte van oktober 2009 met 223 aanvragen. Er werden 2.018 aanvragen ingediend op het grondgebied, 18 in de gesloten centra en 40 aan de grens.
4. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in oktober 2010: 1 - Kosovo (203), 2 - Rusland (167), 3 - Servië (166), 4 - Irak (164), 5 – Macedonië (145), 6 - Guinee (143), 7 - Afghanistan (141), 8 - Armenië (109), 9 - DR Congo (56) en 10 – Somalië (51). In de gesloten centra werden de asielaanvragen ingediend door personen afkomstig uit o.m. Turkije (3), Algerije (2), India (2) en Irak (2). Aan de grens hoofdzakelijk door personen afkomstig uit Irak (5), DR Congo (4) en Guinee (3).
5. In oktober 2010 werden er 303 meervoudige asielaanvragen ingediend. De stijging van het totaal aantal asielaanvragen is steeds minder te wijten aan het aantal meervoudige aanvragen. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit Afghanistan (52), Rusland (51), Irak (22), Servië (21), Kosovo (21), Iran (16), Guinee (11) en Macedonië (10).

6. In oktober 2010 werden 3 personen opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat Dublindossiers betreft, werden in het totaal 69 personen opgesloten, waaronder 44 op basis van artikel 51/5 §1 (bijlage 39 ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat), en 25 op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering). De voornaamste lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (16), Polen (11), Duitsland (9), Griekenland (4 – van begin oktober, voor de opschorting van de transfers naar Griekenland), Nederland (4) en Zweden (4). 6 echtparen zonder kinderen werden opgesloten. 0 gezinnen met in het totaal 0 kinderen werden naar een terugkeerwoning overgebracht.
7. Er zijn uitzonderlijk nog geen gegevens over het aantal Eurodac-‘hits’ beschikbaar. De heer Geysen zal deze op de volgende vergadering meebrengen.
8. In oktober 2010 werden in totaal 16 asielaanvragen ingediend door EU-onderdanen: 6 Roemenen, 5 Bulgaren en 5 Slovaken.
9. In oktober 2010 werden 119 NBMV ingeschreven bij de DVZ na het indienen van een asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 89 jongens en 30 meisjes. De asielaanvragen van NBM stijgen ook. 6 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 31 tussen 14 en 15 jaar en 82 tussen 16 en 17 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (32), Guinee (32), Somalië (11), Irak (6), Kosovo (4), Angola (3), DR Congo (3) en Macedonië (3).
10. In totaal werden 1.592 asioldossiers afgesloten door de DVZ in oktober 2010. 1.227 asielaanvragen werden aan het CGVS overgemaakt; 95 (meervoudige asielaanvragen) werden niet in overweging genomen (13 quater); 124 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin II-verordening (26quater); 146 werden zonder voorwerp verklaard. 1.529 beslissingen betroffen asielzoekers op het grondgebied. Aan de grens werden 45 beslissingen genomen: 27 overgemaakt aan het CGVS, 5 niet in overweging genomen (13quater), 13 weigeringen o.b.v. Dublin. 18 beslissingen werden er genomen voor personen in de gesloten centra: 12 aan het CGVS overgemaakt, 3 niet in overweging genomen (13quater), 2 weigeringen o.b.v. Dublin en 1 zonder voorwerp.
11. De heer Geysen wil nog een verduidelijking maken m.b.t. de Dublin-Griekenland dossiers: wat in de vorige contactvergadering werd meegedeeld, was toen correct maar werd kort daarna aangepast. België zal zich wel degelijk verantwoordelijk verklaren voor de behandeling van nieuwe asielaanvragen waarvoor Griekenland in feite verantwoordelijk is; er is dus niet enkel sprake van een ‘bevrozing’ of opschorting van de behandeling van die dossiers. De reeds genomen bijlage 26quater-beslissingen blijven daarentegen wel behouden. De heer Renders veronderstelt dat die laatsten dus het aflopen van de zes maandentermijn (vanaf het over- of terugnameakkoord) moeten afwachten om zich dan opnieuw bij DVZ aan te bieden. De heer Geysen beaamt dit, maar wijst er ook op dat die termijn geschorst wordt voor de duur van een procedure voor het EHRM. Mevrouw Janssen vraagt of dit dan betekent dat diegenen met een 26quater ondertussen gewoon hier moeten afwachten. De heer Geysen zegt dat dit klopt. De heer Wissing vraagt zich af of daarmee misschien druk uitgeoefend wordt om de procedure voor het EHRM in te trekken en een veroordeling te vermijden. De heer Geysen ontkent dat dit bewust beoogd zou worden en zegt dat DVZ niet zelf de beslissingen zal intrekken. De betrokkenen moeten zich opnieuw aanbieden. Maar velen verkiezen onder te duiken en na zes

maand en 1 dag terug langs te komen bij DVZ. Doch als ze tijdens de termijn verdwijnen, wordt de termijn in feite verlengd tot 18 maand. Als DVZ tijdens de verlengde termijn de betrokken nog wil terugsturen, moet zij wel aan de betrokken lidstaat voor de termijn van 6 maanden verstreken is meedelen dat ze verdwenen waren

12. De heer Renders stelt ook een vermeerdering van het aantal opsluitingen onder bijlage 39ter vast en vraagt hoe dat komt. De heer Geysen zegt dat daar geen specifieke reden voor is, maar dat er in september wel uitzonderlijk weinig opsluitingen waren.
13. De heer Renders en mevrouw Thiébaud wijzen op enkele concrete “Dublindossiers” aan de grens waarbij de overname een tweede maal gevraagd werd aan dezelfde lidstaat na een eerste weigering. Ze willen graag weten of dat een courante praktijk van de DVZ is. De heer Geysen zegt van wel, dat er na een eerste weigering door de aangesproken lidstaat een herziening gevraagd wordt als DVZ er van overtuigd is dat die andere lidstaat wel degelijk verantwoordelijk is.
14. Mevrouw Konings vraagt hoeveel artsen er inmiddels bij DVZ werken voor de behandeling van 9ter-aanvragen. De heer Geysen verwijst daarvoor naar zijn collega de heer Gozin, die voor die dienst bevoegd is. Hij denkt dat het er een zestal zijn. De heer Geysen voegt na de vergadering toe dat er thans 7 zijn.
15. De heer Renders vraagt nog i.v.m. de opschorting van Dublintransfers naar Griekenland, in hoeveel dossiers daarvan het gaat om reeds afgeleverde bijlages 26quater die niet uitgevoerd worden. De heer Geysen zegt daar geen precies zicht op te hebben, maar dat er zeker enkel honderden zijn. De heer Renders vraagt of die personen ondertussen verder opvang krijgen. De heer Geysen zegt dat dit enkel zo is als ze een 9ter-aanvraag lopen hebben of het EHRM een opschorting (rule 39) oplegde of als er een procedure hangende is voor het EHRM, die de 26quater-termijn a.h.w. verlengt. De heer Michiels zegt dat er in alle Rode Kruiscentra in Vlaanderen samen zeven gevallen zijn met een 26quater waarbij een tijdelijke maatregel werd opgelegd door het EHRM, waaronder één of twee dossiers al langer dan twee jaar. Hij vraagt of die humanitaire redenen voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule kunnen invoeren? De heer Geysen zegt dat ze dit kunnen doen, maar dat elke aanvraag individueel zal worden bekeken.
16. De heer Wissing zegt dat de Dublin II-verordening in twee gevallen van verlenging van de transfertermijn van zes maand voorziet: bij onderduiking en in geval van het uitzetten van een gevangenisstraf, maar stelt vast dat DVZ ook in het geval van een zwangerschap en bevalling de termijn verlengt, weliswaar met akkoord van de andere lidstaat (*in casu* Polen). Hij vraagt zich af wat daarvoor de wettelijke basis is. De heer Geysen beaamt dat dit sporadisch gebeurt en stelt dat een akkoord van de over- of terugnemende lidstaat volstaat. Het is niet de gangbare praktijk, maar uitzonderlijk wordt het gedaan.
17. De heer Renders heeft een vraag i.v.m. de gedwongen terugkeer van personen aan de grens naar een transitland, dat niet hun land van herkomst is, waarlangs ze naar België gekomen zijn. Hij geeft het voorbeeld van een Congolese die naar Moskou teruggestuurd is en daar inmiddels vier maand opgesloten zit, maar ook van een Sri-Lankees die naar Kinshasa teruggestuurd werd en een Ivoriaan naar Libië. Het CGVS beoordeelt de vrees t.o.v. het land van herkomst, maar aan een terugkeer naar een transitland kunnen ook risico's verbonden zijn: Wordt er nagegaan of dit geen schending van artikel 3 EVRM of van het non-refoulementsbeginnsel zou kunnen inhouden? De heer Geysen meent dat de wet correct toegepast wordt en er geen probleem is aangezien het

niet het land is ten opzichte waarvan de betrokkene een vrees geuit heeft en anders had hij dat moeten zeggen tijdens de asielprocedure. De heer Van den Bulck zegt dat de vluchtelingendefinitie uit de Conventie van Genève en de definitie van de subsidiaire bescherming enkel de vrees of het risico t.o.v. het land van herkomst inhouden. Terugkeer naar een transitland wordt echter geregeld door de Conventie van Chicago.¹ Het is dan aan de uitgeprocedeerde asielzoeker zelf om de terugkeer naar zijn land van herkomst te organiseren. De heer Renders brengt hier tegen in dat dit vaak een probleem is; IOM assisteert bvb. niet bij vrijwillige terugkeer van aan de grens. Het is toch de verantwoordelijkheid van de Belgische staat na te gaan of het non-refoulementsbeginsel en artikel 3 EVRM niet (onrechtstreeks) geschonden dreigen te worden? De heer Pauwels zegt dat het inderdaad belangrijk is zicht te krijgen op de procedures die in dergelijke gevallen gevolgd worden. De vraag gaat ook op voor bvb. Irakezen wiens herkomst ongeloofwaardig werd bevonden en die via Syrië naar België gekomen zijn. Voor personen aan de grens moet na de asielprocedure beoordeeld worden of artikel 3 EVRM niet dreigt geschonden te worden. Mevrouw Thiébaud wijst op het belangrijke onderscheid tussen de behandeling van asielzoekers op het grondgebied en aan de grens: de asielaanvraag van die laatsten wordt zelfs als hij complex is, veel vlugger behandeld, terwijl het moeilijker is contact op te nemen om bewijzen te bekomen. Ook als ze uitgeprocedeed zijn, is hun behandeling verschillend. De heer Vinikas stelt dat de centrale vraag is welke instantie verantwoordelijk is voor deze beoordeling en dat de onduidelijkheid hierover in het nadeel van de asielzoeker speelt. De heer Geysen zegt dat er altijd beroep kan aangetekend worden tegen de weigering van binnenkomst met een beslissing tot terugleiding. De heer Renders wijst er op dat die beslissing (bijlage 11ter) onmiddellijk bij aankomst wordt afgeleverd, maar dat de beroepstermijn al verstreken is wanneer er een beslissing over de asielaanvraag is en een beroep door de RvV dan als onontvankelijk wordt beoordeeld. Bovendien zijn de meesten niet persoonlijk in het bezit van de bijlage 11ter en niet op de hoogte van de inhoud ervan, zo onmiddellijk na de aankomst. De heer Geysen beweert dat de meesten illegaal toekomen en pas asiel aanvragen als men zegt dat ze teruggestuurd zullen worden (naar het transitland); de heer Renders is het er niet mee eens dat dit in de praktijk altijd het geval is. De heren Vinikas en Pauwels besluiten dat er weldegelijk sprake is van een *protection gap* die nauwkeuriger onderzocht moet worden.

18. De heer Wissing vraagt of DVZ kan bevestigen dat er opnieuw gedwongen terugkeer georganiseerd wordt naar Zuid-Irak, via Bagdad. De heer Geysen zegt dat niet te weten, maar zal één en ander navragen bij zijn collega mevrouw Berghans. De heer Wissing wil ook weten welke garanties DVZ biedt bij een terugkeer via Bagdad (in vergelijking met de terugkeer naar Noord-Irak via Bagdad): wordt de betrokkene opgevangen bij aankomst, worden ze ook begeleid naar hun plaats van herkomst in Zuid-Irak? De heer Pauwels wijst op de geplande vlucht van 2 Irakezen via Nederland die werd geannuleerd na tussenkomst van het EHRM dat met een brief verschillende Europese staten verzocht geen gedwongen terugkeren naar Irak meer te organiseren, met de mededeling dat het hof dergelijke gedwongen terugkeer naar Irak systematisch zal opschorten als er tijdelijke maatregelen (Rule 39) gevraagd worden. De heer Geysen voegt toe dat gedwongen terugkeer van Irakezen naar Zuid-Irak zouden nog steeds uitzonderlijk moeten zijn.
19. De heer Wissing vraagt naar de stijging van het aantal Macedonische asielaanvragen: zijn dat dezelfde profielen als enkele maanden terug? De ontradingscampagne heeft dus zijn effect verloren? De heer Geysen bevestigt dit en zal het verder bekijken.

¹ <http://www.icao.int/icaonet/dcs/7300.html>

Mededelingen van het CGVS (de heer Van den Bulck)

20. In oktober 2010 nam het CGVS in het totaal 1227 beslissingen, 62% meer dan in dezelfde maand vorig jaar. Het betrof o.m. 204 erkenningen van het vluchtelingstatuut, 99 toekenningen van subsidiaire bescherming en 7 opheffingen en intrekkingen van de statuten.
21. Onder de erkende vluchtelingen in juni 2010, kwamen volgende nationaliteiten het vaakst voor: Guinee (37), Afghanistan (29), Irak (29) en Kosovo (16).
22. De subsidiaire bescherming werd in diezelfde periode het vaakst toegekend aan personen uit Irak (48), Afghanistan (29) en Somalië (5).
23. De heer Van den Bulck merkt ten eerste op dat het aantal aanvragen blijft stijgen en in oktober zelfs boven de 2.000 uitkwam. Dergelijk blijvende stijging heeft in de EU enkel plaats in Zweden en in België. Waar België in het tweede kwartaal vier keer zoveel aanvragen als het Europese gemiddelde te verwerken kreeg, lijkt dit in het derde kwartaal van 2010 zelfs zes à zeven keer hoger dan dat gemiddelde te zullen liggen. Als die cijfers blijven toenemen, dan wordt, volgens de heer Van den Bulck, de crisis steeds moeilijker en moet zelfs rekening gehouden worden met het risico van de implosie van het Belgische asielsysteem zoals we dat nu kennen. De factoren voor die blijvende toename zijn veel diverser en complexer dan de gemakkelijke consensus dat die veroorzaakt zou worden door een aanzuigeffect van noodopvang in hotels.
24. Ten tweede wijst de heer Van den Bulck op de beslissingen die de ministerraad genomen heeft. Enerzijds zijn organisatorische beslissingen voor de opvang genomen, anderzijds is ook een budgetstijging aangenomen voor alle asielinstanties: zowel DVZ, als CGVS en RvV. Wat het CGVS betreft is groen licht gegeven voor de aanwerving van extra personeel: er zijn 36 vacatures voor niveau A en 5 voor niveau C. De selectieprocedure loopt inmiddels. Daarnaast is er ook nog een discussie bezig over een wetswijziging wat de asielprocedure betreft, maar daar heeft de heer Van den Bulck geen kijk op aangezien het niet het CGVS betreft: het zou gaan om een aanpassing van de procedure bij de RvV, zowel in annulatieberoep als bij volle rechtsmacht. Aan het CGVS werd nog een bijkomend engagement naar output gevraagd: enerzijds worden daardoor een aantal onderzoeksprojecten uitgesteld (o.a. i.v.m. verband tussen geloofwaardigheid en nood aan bescherming, gezondheid en opname gehoren), anderzijds zijn de mogelijkheden voor de advocaten om een uitstel van het gehoor te vragen opgeschort (dit blijft enkel mogelijk voor minderjarige asielzoekers en uitzonderlijk traumatische gevallen).
25. Mevrouw Verstrepen wil op dit laatste punt inpikken en wijst er op dat er een compromis was tussen de balie en het CGVS m.b.t. de mogelijkheid om een uitstel te vragen als hij opgeroepen wordt voor meerdere gehoren te gelijktijd. Als dat compromis nu wordt opgezegd, dan moet er een nieuw gevonden worden. De advocaten hebben alle begrip voor de actuele problemen bij het CGVS, maar vragen ook wederzijds begrip voor hun problemen: het is erg moeilijk en duur om een vervanger voor een gehoor te vinden (meestal duurder dan de uiteindelijke pro deo-vergoeding). Bovendien is dit het enige nog overblijvende moment waarop de asielzoeker gehoord wordt over zijn vluchtrelaas: advocaten benadrukken het belang ervan en het onbegrip en de teleurstelling bij hun cliënten is dan natuurlijk groot als hun advocaat uiteindelijk niet mee kan. Ze stelt voor dat een oplossing gevonden wordt naar analogie van de publicatie via internet van de rolregeling bij de RvV. Dit zou geanonimiseerd kunnen, met vermelding van de taal, tolk en advocaat, waarna advocaten dan onderling, maar met behoud van tolk en dossierbehandelaar zouden kunnen omruilen, zodat ze toch hun cliënt kunnen bijstaan op een andere datum. De

heer Van den Bulck begrijpt de verzuchtingen, maar wijst erop dat de regering van kortere behandelingstermijnen de topprioriteit gemaakt heeft. Hij hoopt dat het een tijdelijk probleem is en er na zes maand een normalisatie komt. Hij is wel bereid de voorgestelde oplossing m.b.v. informatica te bestuderen.

26. Mevrouw Verstrepen wenst de heer Van den Bulck ook nog attent te maken op een concreet probleem: een dossierbehandelaar droeg een hoofddoek bij een gehoor in een zaak waarbij de weigering er één te dragen net ten gronde lag aan de vervolgingsvrees van de asielzoekster in kwestie. Dit is geen principiële probleem met de hoofddoek, maar de dossierbehandelaar bekleedt een gezagsfunctie en een hoofddoek dragen gaat in dergelijke situaties in tegen de verplichte (schijn van) neutraliteit van de overheid. De heer Van den Bulck zegt dat er nochtans concrete instructies zijn dat de betreffende dossierbehandelaar dergelijke dossiers niet mag toegewezen krijgen en behandelen.
27. Mevrouw Janssen vraagt of er een verklaring is voor de specifieke stijging van asielaanvragen in België en Zweden; wordt daar naar gezocht, op Europees niveau? De heer Van den Bulck zegt dat daar geen formele discussie over gaande is, maar dat in contacten tussen experts wel verklaringen naar voren geschoven worden. Zo is vastgesteld dat, terwijl een verstrenging van het beleid een zeker vermindering van de toestroom en een verschuiving naar andere landen van bestemming teweeg brengt, de toestroom daardoor nochtans nooit stilvalt (bvb. toen Zweden een restrictiever beleid ingevoerd had voor Irakezen, was er een verschuiving vast te stellen achtereenvolgens naar Noorwegen, Nederland en België, maar ze bleven ook naar Zweden komen). De aanwezigheid op het grondgebied van een bepaalde gemeenschap is zeker ook een factor die speelt, net zoals de perceptie van een bepaald land die hardnekkiger is dan een ontradingscampagne (bvb. de stroom Macedoniërs naar België, Duitsland en Nederland). Een ander element is dat voor bepaalde herkomstlanden het traject tegenwoordig goedkoper en gemakkelijker geworden is en er dus nauwelijks nog risico's verbonden zijn aan het eens te proberen. De heer Vinikas oppert dat de consequente inspanning die Zweden doet op het vlak van hervestiging misschien ook meespeelt omdat die personen ook in de statistieken van erkende vluchtelingen terechtkomen en daardoor de realiteit vertekenen. De heer Van den Bulck betwijfelt dit omdat Nederland zich ook blijvend engageert voor hervestiging, maar het effect daar niet merkbaar is. Hij vermeldt tot slot ook nog de vaststelling dat veel Serviërs zich bvb. uitgeven voor Kosovaren en valse Kosovoarse paspoorten hebben.
28. De heer Renders laat opmerken dat er gezegd werd dat de asielaanvragen die niet meer teruggestuurd zullen worden naar Griekenland (op basis van de Dublin-verordening), in België prioritair zouden behandeld worden door het CGVS. Hij vraagt zich af wat dit betekent? De heer Van den Bulck antwoordt dat in die gevallen de dossiers onmiddellijk worden toegewezen eens het CGVS ze ontvangt. Het aantal prioritaire dossiers is echter te groot om ze allemaal prioritair te behandelen. De heer Renders vraagt of de "Balkan" dossiers ook steeds prioritair worden behandelen. De heer Van den Bulck bevestigt dit. Hij voegt toe dat sommige dossiers nog meer prioritair zijn, zoals de minderjarigen en de gedetineerden. Dit wordt heel moeilijk en heeft ook een invloed op het beroep. De RVV moet het beroep ook op een prioritair manier behandelen (2 maanden ipv 3 maanden), maar de beroepstermijnen veranderen niet. Het is echter een organisatorische verplichting van de RVV om zijn dossiers prioritair te bepalen.
29. De heer Wissing maakt gewag over een Afghaans dossier waarin de asielzoeker verklaart bedreigd te zijn geweest door de tolk tijdens het gehoor op het CGVS. Dit zou bevestigd zijn geweest door meerdere Afghanen over dezelfde tolk. De heer Wissing vraagt zich af of de

Commissaris Generaal op de hoogte is van deze situatie. De heer Van den Bulck antwoordt niet op de hoogte te zijn van de situatie, maar dat zulk een zaken serieus genomen worden op het CGVS. Om zeker te zijn dat het probleem snel onderzocht wordt, is het van cruciaal belang dat er een precieze klacht ingediend wordt.

30. De heer Michiels vraagt of prioritaire behandeling ook van toepassing is voor dossiers van asielzoekers uit Irak en Afghanistan. De heer Van den Bulck antwoordt ontkennend. De heer Michiels vraagt nog of er intern andere prioriteiten bepaald zijn. De heer Van den Bulck antwoordt dat naast die prioriteiten, alle andere dossiers gewoon verder worden behandeld. Hij voegt hieraan toe dat de nieuwe medewerkers prioritair zullen worden geplaatst in secties met prioritaire behandelingen. Tenslotte vraagt de heer Michiels nog of het LIFO²-principe niet meer toegepast wordt. De heer Van den Bulck zegt dat het juist opnieuw meer toegepast wordt, maar dat het niet systematisch is. Evidente gevallen (positief / negatief) probeert men ook prioritair te behandelen.
31. De heer Michiels haalt aan dat hij vragen heeft bij de statistieken voor erkenningen voor 2009: in de jaarstatistieken van 2009 wordt als algemeen erkenningspercentage (vluchtelingenstatus + SB) 24,3% opgegeven. In de statistieken van 2010 (september 2010) wordt ook het jaarpercentage van 2009 gegeven en bedraagt dit 24,5%. De heer Michiels vermoedt dat het verschil (0,2) te maken heeft met een andere manier van afronding. Maar hij vraagt zich wel af hoe deze erkenningspercentages berekend worden, want echter als hij de beslissingen van erkenning en SB uit de jaarstatistieken van 2009 optel (1.889 + 418) en dit vergelijk met het totaal aantal beslissingen (8.883), kom zelf op een erkenningspercentage van 26%! De heer Van den Bulck kan hier niet zo op antwoorden en moet zich hierover informeren. Maar hij laat wel opmerken dat de beslissingen die hernomen werden na de intrekingscampagne. (handtekening), wel in het totaal aantal beslissingen staan, maar niet opnieuw worden meegerekend om het erkenningspercentage te berekenen. Vandaar misschien dit verschil.
32. De heer Wissing zegt dat hij gehoord heeft dat er ook een aantal mensen zouden ontslagen worden bij het CGVS. De heer Van den Bulck antwoordt dat er inderdaad een aantal van degene die aangenomen waren onder contractueel statuut niet zullen worden verlengd, voornamelijk omdat ze niet competent blijken te zijn. Dit betekent dat het CGVS in feite meer dan 41 mensen moet rekruteren aangezien 4 contracten niet verlengd worden en die dus ook vervangen moeten worden. Dus zullen 45 personen moeten gerekruteerd worden.
33. De heer Renders vraagt informatie over het wetsontwerp betreffende de aanpassing van de asielprocedure. Hij zegt dat hij in de pers gehoord heeft dat er eveneens een wetsvoorstel zou zijn om een lijst met veilige landen te voorzien. De heer Van den Bulck antwoordt dat hij ook in de pers gelezen heeft dat er hierover een discussie zou zijn, maar dat het wetsontwerp over de asielprocedure hier niet over spreekt. Hij voegt toe dat de Staatssecretaris niet de bedoeling heeft om een dergelijke lijst in te voeren. De heer Van den Bulck redeneert verder en vraagt zich af welke landen in deze lijst zouden kunnen voorkomen. Volgens hem zou deze lijst zeer kort zijn en de politici beseffen dit niet steeds. Ze refereren steeds naar Frankrijk, maar zelfs in Frankrijk zijn de gebruiksmogelijkheden van deze lijst beperkt (bijv. de Raad van State heeft de aanwezigheid van Armenië op de lijst geschrapt). Mevrouw Thiébaud vraagt zich af of dit wil zeggen dat onderdanen van deze landen uitgesloten worden van de asielprocedure of dat ze een andere procedure zullen doorlopen. De heer Van den Bulck antwoordt dat ze niet uitgesloten worden uit de procedure maar er een vermoeden zou zijn van ongegronde aanvraag. Dit is niet

² Last In, First Out.

altijd problematisch op zich, maar dat kan het worden. De heer Van den Bulck voegt toe dat dit België bestaat voor onderdanen uit Europa en dat dit niet problematisch is.

34. De heer Wissing komt terug op een ander wetsvoorstel waar voorgesteld wordt om verantwoording van het CGVS voor het parlement te voorzien. De heer Van den Bulck zegt hier niet van op de hoogte te zijn. Hij stelt zich de vraag wat men hiermee wilt. De heer Van den Bulck vindt dat men moet kiezen als men een onafhankelijk instantie wilt of een administratieve instantie onder de staatssecretaris, die zich dan ook politiek moet verantwoorden.

Mededelingen van de dienst Voogdij (de heer Van Ackere)

35. De heer Van Ackere geeft de voornaamste cijfers van de Dienst Voogdij voor de laatste maanden. Hij legt uit dat er in september 210 259 *eerste* signalementen waren en dat deze signalementen kwamen van de politie (113) en van DVZ – Bureau R NBMV (103). In oktober 2010 had de Dienst Voogdij 250 *eerste* signalementen, voornamelijk van de politie (112) en van DVZ – Bureau R NBMV (110). Het totaal aantal eerste signalementen voor 2010 bedraagt tot eind oktober 2.022.
36. Als men alle signalementen telt, waren er 362 in september 2010, komende voornamelijk van de politie (210) en van DVZ – Bureau R NBMV (107). In oktober was het aantal signalementen 395, waarvan 248 door de politie.
37. In september 2010 waren er 193 jongens en 66 meisjes. In oktober 2010 eveneens 193 jongens en 57 meisjes.
38. De NBMV gesignaleerd in september 2010 kwamen voornamelijk uit Guinee (40), Marokko (27), Afghanistan (23), Algerije (21), de RD Kongo (15), Vietnam (13), India (9), Servië (8), Iran (7) en Kosovo (6). In oktober 2010, waren de voornaamste herkomstlanden: Guinee (36), Afghanistan (33), Algerije (30), Irak et Marokko (16), Somalië (12), Iran (11), Vietnam (7), India, Palestina en Macedonië (6).
39. In september 2010 waren er 239 ten laste nemingen door de Dienst Voogdij en 9 beëindigingen van de ten laste nemingen. In oktober 2010 waren er 200 ten laste nemingen en 30 beëindigingen. Bovendien weigerde de Dienst Voogdij 1 ten laste neming in september en 4 in oktober. Het aantal ten laste nemingen door de Dienst Voogdij is tot op heden 1.771.
40. De heer Van Ackere signaleert nog dat er in september 2010 26 NBMV geen huisvesting gehad hebben en 44 in oktober 2010. Een definitieve voogd werd in 102 gevallen aangewezen in september en in 123 gevallen in oktober. De Dienst Voogdij heeft een leeftijdstest uitgevoerd in 38 dossiers in september en 47 dossiers in oktober.
41. De heer Van Acker signaleert ten slotte dat er andere informatie kan gevonden worden op de website van het Ministerie van Justitie, onder het menu Dienst Voogdij.
42. De heer Renders spreekt over jongeren die aan de grens verklaren minderjarig te zijn. Hij stelt vast dat af en toe de termijn van 6 dagen een beetje overschreden wordt en vraagt zich af hoe dit concreet verloopt. De heer Van Ackere legt uit dat er elke keer zo snel mogelijk een sociaal expert wordt aangesteld en dat de Dienst Voogdij probeert om zo snel mogelijk over te gaan tot medische testen. Deze zijn prioritair. De heer Renders vraagt wat er gebeurt wanneer de sociale expert geen twijfel heeft over de minderjarigheid van de jongere ondanks de twijfel geuit door

DVZ of door de grensinspectie. Gaat de Dienst Voogdij dan toch over tot een test? De heer Van Ackere legt uit dat dit voorvalt en dat de Dienst Voogdij soms ook door een bezoeker geïnterpelleerd wordt in die zin. Hij preciseert echter dat de medische testen steeds uitgevoerd worden wanneer een twijfel geuit wordt door de autoriteiten, maar dat de Dienst Voogdij een manoeuvreerruimte heeft ten opzichte van de resultaten van de tests en altijd de meest gunstige leeftijd zal weerhouden. De heer Renders preciseert dat hij sprak over de manoeuvreerruimte van de Dienst Voogdij voorafgaand aan de testen. De heer Van Ackere en de heer Geysen bevestigen dat dit niet mogelijk is en dat de Dienst Voogdij verplicht is de bottesten uit te voeren wanneer DVZ dit vraagt. De heer Van Ackere verklaart dat het hoe dan ook de Dienst Voogdij is, die bevoegd is voor het bepalen van de leeftijd en dat ze rekening houden met verschillende adviezen. De heer Renders vraagt nog wat de wettelijke basis hiervan is. De heer Geysen antwoordt dat de programmawet dit voorziet. De heer Van Ackere voegt toe dat de VD rekent op de goede wil van de administratie en op het feit dat de dokters de nodige kennis hebben. Mevrouw Thiébaout vraagt of er nog een sociaal expert wordt gestuurd wanneer er reeds een voorlopige voogd is aangesteld. De heer Van Ackere bevestigt dit.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

43. Mevrouw Machiels deelt de statistieken van de opvang uit aan de deelnemers. Ze meldt dat per 31 oktober 2010, verbleven in totaal 19.308 personen in een opvangplaats toegewezen door Fedasil, inclusief noodopvang en hotels. Dit komt overeen met een bezettingsgraad van 103,5 %.
44. Het percentage van personen met een lopende procedure is nu 73, % en die categorie blijft dus stijgen. De categorie met 9ter-procedure lopende daarentegen, neemt een beetje af.
45. Mevrouw Machiels meldt ook dat de toestand voor de NBM zeer problematisch blijft. Ze voegt toe dat er gisteren bijna 80 NBM geen gepaste opvang hadden en dus een plaats op hotel toegewezen kregen. Fedasil hoopt deze toestand zo snel mogelijk te verhelpen. Ze meldt ook een sterke toename van Guinese jongeren.
46. Het aantal aanvragen (personen) die opvang gekregen hebben in oktober is 1.180 (dit is zelfs niet meer 1 op 2). Er waren 1.410 niet toewijzingen. Sinds oktober 2009, zijn dit in totaal 6.700 niet toewijzingen. 1.252 personen verblijven nu op hotel.
47. Mevrouw Machiels komt nogmaals terug op de beslissingen van het kernkabinet en de Ministerraad betreffende de opvangcrisis. Er werden nu ook beslissingen genomen mbt het budget om de eerder genomen maatregelen uit te voeren: voor de 2.000 tijdelijke noodopvangplaatsen zal er gebruik gemaakt worden van de financiële reserves; voor de 2000 nieuwe LOI-plaatsen en de uitbreidingen en verlengingen van reeds opgerichte plaatsen, wordt er een budgetverhoging op de dotatie van Fedasil voorzien.
48. Desondanks, voegt mevrouw Machiels hierbij, dat met de verwachte verhoging van het aantal asielaanvragen, die extra plaatsen wellicht niet voldoende zullen zijn. Bedoeling is ook om de opvang op hotel af te bouwen en volledig stop te zetten in maart 2011.
49. Mevrouw Machiels meldt ook dat de verantwoordelijke van de dispatching van Fedasil is vertrokken en voor het ogenblik intern wordt vervangen door Aurélien Doffigny. De selectieprocedure voor een nieuwe verantwoordelijke loopt momenteel.

50. Tenslotte, meldt mevrouw Machiels nog dat de transfers van de mensen in OC Ukkel bezig zijn en dat dit opvangcentrum in december leeg moet zijn.
51. Mevrouw To vraagt hoe het loopt met het werk van Croix-Rouge in de hotels. Mevrouw Machiels antwoordt dat, volgens de feedback die ze krijgen, alles goed verloopt. Ze voegt toe dat er blijkt dat voor sommige bewoners dringend nood is aan een andere opvang.
52. De heer Renders vraagt hoe het zit met het samenwerkingsakkoord getekend door Fedasil en DVZ in september. Mevrouw Machiels bevestigt dat dit protocol getekend is, maar nog niet van toepassing, want er moeten nog instructies komen mbt de uitvoeringsmodaliteiten van het protocol. Gezien de huidige context zijn deze instructies iets minder prioritair. De heer Renders vraagt nog hoe de families gaan bereikt worden. Mevrouw Machiels antwoordt dat dit juist moet worden geregeld in de praktische regelingen.
53. Mevrouw Verstrepen vraagt zich af waarom de advocaten specifiek geïnterviewd waren door Fedasil in de pers, waar bijvoorbeeld gesproken werd over afranselingen en gezegd dat het beroep wordt ingediend door de advocaat en niet door de aanvrager zelf. De Balie was hier echt door geschrokken. Mevrouw Verstrepen zegt te begrijpen dat die dwangsommen vervelen, maar legt uit dat de advocaten geen keuze hebben. Mevrouw Machiels antwoordt hierop dat Fedasil uiteraard niets tegen advocaten heeft. Ze voegt er aan toe dat er enkele advocaten zijn die agressief zijn en die ervan uitgaan dat er slechte wil zou zijn bij Fedasil, terwijl er, zoals gezegd, gewoon onvoldoende opvangplaatsen zijn.
54. Mevrouw To vraagt of Croix-Rouge ook tussenkomt voor de hotels buiten Brussel. Mevrouw Machiels antwoordt bevestigend.
55. Mevrouw To vraagt ook nog of er gewerkt wordt aan een snellere uitstroom van erkende vluchtelingen en vraagt of er akkoorden zijn met OCMW's. Mevrouw Machiels zegt dat er al twee jaar geleden maatregelen werden genomen voor de versnelling van de uitstroom uit het opvangnetwerk, maar dat dit samenhangt met een breder probleem van huisvesting. Elk centrum probeert oplossingen te vinden. Er bestaan ook externe projecten.

Mededelingen van BCHV

56. Mevrouw van der Haert meldt dat het BCHV twee nieuwe juristen zoekt voor 2011. De vacatures staan op <http://www.cbar-bchv.be/Vacatures.htm>

Diverse

57. De heer Gaspart meldt dat het Centrum voor Gelijkheid van kansen op 26 november een studiedag organiseert rond de Terugkeer-richtlijn en zijn omzetting in Belgisch recht.

**De volgende contactvergadering vindt plaats op 14 december
op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**